Там снігу ще й снігу на цілий світ,
де гуси летіли-летіли — і впали.
Там подих Ваш перший і перший Ваш слід
уперто шукає пам'ять.

Наказую гнівно: хутчій ходім
дорогами задубілими —
там втрачена батьківщина і дім,
за тими снігами білими.

Там отчого краю пісня сумна,
і ясні зорі, і тихі води.
І Вас неживого знаходить вона
і в коло живих приводить...

Світанок над краєм устав голубий,
дорога ясна прослалась...
Їй-богу, у Вас не було журби,
як радість у нас — зосталась...
(1969-1971)